

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobkyně: J. Š., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, č. j. 63 Cad 35/2006 - 17 ze dne 19. 6. 2006,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyni **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení (dále též „žalovaná“) ze dne 20. 3. 2006, č. X, byl žalobkyni podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též „zákon o důchodovém pojištění“), odňat od 12. 5. 2006 plný invalidní důchod. Žalovaná své rozhodnutí odůvodnila tím, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Česká Lípa ze dne 27. 2. 2006 není žalobkyně již plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti o 50 %. Podle tohoto posudku je žalobkyně pouze částečně invalidní, a o jejím nároku na částečný invalidní důchod bude rozhodnuto dodatečně. V této souvislosti byl citován § 39 zákona o důchodovém pojištění, podle něhož je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně žalobu, o níž rozhodl Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, rozsudkem ze dne 19. 6. 2006, č. j. 63 Cad 35/2006 - 17, tak, že rozhodnutí žalované ze dne 20. 3. 2006 pro vady řízení zrušil a věc žalované vrátil k dalšímu řízení s tím, že o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo. V odůvodnění svého rozsudku krajský soud uvedl, že o věci (jedná se o posouzení vážnosti zdravotního stavu) lze rozhodnout jen na základě aktuálních skutkových zjištění, tj. aktuálních poznatků o zdravotním stavu. O takovém postupu však v dané věci nelze hovořit, neboť ze správního spisu, a to z protokolu o jednání dne 27. 2. 2006, toliko vyplývá, že byly posuzovány zdravotní nálezy, z nichž nejaktuálnější byl již z 11. 7. 2005 (praktický lékař MUDr. K.). Odborné lékařské nálezy z oboru endokrinologie, neurologie a oční jsou z období února, března a dubna 2005, toliko jeden z nich je z prosince 2005. V žádném případě tedy podle krajského soudu nelze zde hovořit o řádně zjištěném skutkovém stavu (zdravotním stavu žalobkyně), o němž nejsou důvodné pochybnosti. Uvedené zprávy přitom ve správním spisu uloženy nejsou a v protokolu jsou jen vyjmenovány, nelze tudíž zjistit jejich obsah. V protokolu je jen dále uvedeno, avšak též zcela obecně bez specifikace, že žalobkyně předložila „několik vyš. ORL“. Nelze tedy spolehlivě vyvrátit tvrzení žalobkyně o tom, že její aktuální zdravotní stav nebyl s nezbytnou pečlivostí zjišťován, popř. byl zjištěn jen velmi povrchně tak, že to musí soud pokládat za tak vážnou vadu řízení, která mohla mít reálně vliv na správnost rozhodnutí o meritů věci. Krajskému soudu proto nezbylo, než podané žalobě přisvědčit a postupem podle § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), napadené rozhodnutí žalované zrušit pro vady řízení. Nemohl přitom akceptovat návrh žalované na vyžádání posudku Posudkové komise MPSV, neboť díky nedostatku skutkových zjištění by závěry komise mohly reálně být nedostatečné. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. byla proto věc vrácena k dalšímu řízení žalované, přitom bylo naznačeno, jaké další důkazy by měl správní orgán ve věci provést.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná kasační stížnost, v níž namítá nezákonnost rozsudku krajského soudu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Poukázala na to, že zdravotní stav žalobkyně byl dne 27. 2. 2006 posouzen v souladu s ustanovením § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb. lékařem s atestací z posudkového lékařství Okresní správy sociálního zabezpečení v České Lípě a jeho posudek byl podkladem pro rozhodnutí stěžovatelky ze dne 20. 3. 2006. Lékařské zprávy byly vyhoveny až po datu vydání rozhodnutí napadeného žalobou, a to v měsících dubnu - květnu 2006. Na jejich základě tedy lékař Okresní správy sociálního zabezpečení dne 27. 2. 2006 nemohl zdravotní stav žalobkyně posoudit. Stejně tak uvedené lékařské zprávy nemohly, podle názoru žalované, odůvodnit zrušení rozhodnutí krajským soudem. Tyto časově pozdější lékařské zprávy by případně mohly být důvodem pro to, aby žalobkyně uplatnila novou žádost. Žalovaná sama nemá potřebné odborné medicínské znalosti a nijak nepochybila, jestliže při rozhodování vycházela z citovaného posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení. Nepochybila ani pokud v zájmu objektivního posouzení zdravotního stavu žalobkyně, navrhla k důkazu odborný lékařský posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí za účelem zjištění, zda ke dni vydání rozhodnutí 20. 3. 2006 byla žalobkyně nadále plně invalidní či nikoliv. Vzhledem k nesprávnému právnímu posouzení věci krajským soudem žalovaná navrhla, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a novému rozhodnutí.

Žalobkyně se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které žalovaná uplatnila ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Žalovaná podala kasační stížnost z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení (§ 103 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.).

Krajský soud přistoupil ke zrušení rozhodnutí žalované ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle něhož soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Krajský soud přistoupil ke zrušení rozhodnutí žalované z toho důvodu, že žalovaná při odnětí plného invalidního důchodu žalobkyni nerozhodla na základě aktuálních poznatků zdravotního stavu žalobkyně. Závěr krajského soudu o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, který Nejvyšší správní soud plně sdílí, přitom žalovaná nezpochybňuje, pouze poukazuje na posudek lékaře s atestací z posudkového lékařství, aniž by se vyrovnala s námitkami o neaktuálnosti lékařských zpráv, které měl uvedený lékař k dispozici. Je přitom pochopitelné, že posudkový lékař nemohl přihlédnout k lékařským zprávám, které žalobkyně předložila krajskému soudu a tyto lékařské zprávy rovněž nebyly důvodem ke zrušení rozhodnutí žalované; nic takového z odůvodnění rozsudku krajského soudu nevyplývá. Z lékařských zpráv předložených žalobkyní lze pouze dovodit, že u žalobkyně jde o dlouhodobý neuspokojivý zdravotní stav, který vylučuje, aby žalobkyně soustavně pracovala.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., a podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně by sice měla právo na náhradu nákladů řízení, protože však žádné náklady nepožadovala a žádné jí vzniklé náklady ani z obsahu spisu nelze dovodit, bylo rozhodnuto, že žalobkyni se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nej**sou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda

senátu